

ผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

สุภา วัชรสุขุม

ศคม. (ภาษาไทย), ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาความพึงพอใจในการเรียน รายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 32 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ทั้งด้านการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากทั้งสองด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย พบว่าผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 23.68 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 32.84 ความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนแบบใฝ่รู้, พฤติกรรมการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

The Impact of Implementing Active Learning Approaches on Learning Behavior: Exploring Learning Achievement and Satisfaction of Thai Education Program Students at Yala Rajabhat University

Supa watcharasukum

M.A (Thai) Asst. Prof. Lecturer of Thai. Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University, Yala, Thailand

Abstract

This research **aimed** to investigate students' learning behavior to improve learning achievement; and to explore satisfaction of Thai Education Program students towards active learning approaches adopted in Characteristics of Thai Language Course.

The samples of the study by purposive random sampling were 32 first year students of Bachelor Program in Thai in the academic year 2016 towards active learning approaches adopted in Characteristics of Thai Language Course. The data collection tools were consisted of : lesson plans, achievement test, satisfaction survey and evaluation form of learning behavior.

The finding showed that : Students' learning behavior who adopted active learning approaches, specifically learning process and student-centered approach were at a high level. The statistical significance of learning achievement in Characteristics of Thai Language Course was higher than pre-test ($=.01$). Respectively, the average score before and after the lesson, were 23.68 and 32.84. The satisfaction level of Thai Education Program students who adopted active learning was high.

Keyword: learning achievement, learning behavior, Students

บทนำ (Introduction)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กล่าวถึงแนวการจัดการศึกษา สรุปลงความได้ว่าการศึกษาคือต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกทักษะ กระบวนการคิด ให้คิดเป็น ทำเป็น ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2546)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีพันธกิจสำคัญในการผลิตบัณฑิต พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตให้เป็นครูยุคใหม่ที่มีศักยภาพเหมาะสมกับประชาคมอาเซียน และสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นการเรียนรู้เพื่อให้ได้ทั้งสาระวิชา และต้องฝึกลงมือทำด้วยตนเองเพื่อให้ได้ทักษะ 3 ด้าน คือทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (วิจารณ์ พานิช, 2556 : 15) ด้วยสถานภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามาจากโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส ซึ่งใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ระบบเสียงของภาษามลายูแตกต่างกับระบบเสียงในภาษาไทย นักศึกษาจึงประสบปัญหาในการออกเสียง โดยเฉพาะปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ทางภาษาหลายประการ เช่น เป็นอักษรสูง กลาง หรือต่ำ เป็นคำเป็น หรือคำตาย เป็นสระเสียงสั้นหรือสระเสียงยาว (สุภา วัชรสุขุม, 2560) หากนักศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษา ขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ ก็จะอ่าน เขียนไม่ถูกต้อง เมื่อสื่อสารออกไปผู้รับสารแปลความหมายของคำศัพท์ผิด เกิดปัญหาในการสื่อสาร

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มองเห็นถึงความสำคัญของวิธีสอนที่ควรจะทำให้ให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องวรรณยุกต์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของภาษาไทย มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น สนุกกับการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น ร่วมกันคิดร่วมกันทำ ร่วมกันแก้ปัญหา และเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียน และการนำไปใช้ในชีวิตจริง จึงนำวิธีการเรียนการสอนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยหวังว่าการเรียนแบบใฝ่รู้นี้จะทำให้นักศึกษา เกิดความรู้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และเป็นไปในแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective)

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Literature Reviews)

1. แนวคิด/หลักการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2546) กล่าวถึงการจัดการศึกษาว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และ มาตรา 22 กล่าวว่าจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ว่าให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และได้กำหนดประเด็นหลักที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรที่ต้องต่อเนื่องเชื่อมโยงกับการดำรงชีวิต ด้านกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ และด้านการวัดและประเมินผลให้ตรงตามสภาพจริง การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงได้รับความสนใจ และได้รับการขยายผล เกิดเป็นองค์ความรู้ด้านเทคนิคกระบวนการต่างๆ อย่างหลากหลาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (2554) ได้ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2554 เป็นหลักสูตรผลิตครูชั้นวิชาชีพ ที่มีความสามารถดำเนินชีวิตด้วยปัญญา เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทย สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมแห่งวิชาชีพไปสู่การจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีสติปัญญา ความสามารถ และอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถฟัง อ่าน ดู คิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถเผชิญปัญหาหรือวิกฤตได้ด้วยปัญญา เห็นความสำคัญ ภาคภูมิใจ รัก และหวงแหนภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ และสามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ศาสตร์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำ ซึ่งความรู้ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์, และการประเมินค่า กระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำ โดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บความจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้ มีคุณภาพทั้งปริมาณและระยะเวลาในการจดจำ (ออนไลน์)

รูปแบบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีรูปแบบหลากหลาย เช่น การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา (Case-based Learning) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้ด้วยโครงงาน (Project-based Learning) การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning: PBL) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning) การเรียนรู้ภาคสนาม (Field Work) และการเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning) เป็นต้น (สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2553)

ธนิตย์ สุวรรณเจริญ (ออนไลน์) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไว้ว่า เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอีกวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีรูปแบบหลากหลาย เช่น คิดและคุยกัน (Think Pairs Share) เพื่อนเรียน (Partners) ผลัดกันพูด (Says and Switch) กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable) คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนทนา (Corners) ร่วมกันคิด (Numbered Heads together) นอกจากนั้นอาจเป็นการสัมภาษณ์ การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ปริศนาความรู้ การสืบสอบเป็นกลุ่ม การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถจัดได้อย่างหลากหลาย แต่ทุกแบบมีลักษณะร่วมกันคือ แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 2-6 คน โดยสมาชิกทุกคนช่วยเหลือกัน มีการฝึกฝนการทำงานกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม และการประเมินผลเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นยังพบว่าไม่มีรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งสามารถใช้ได้กับบทเรียนได้ทุกลักษณะ ในการเรียนการสอนเนื้อหาในบทหนึ่ง ๆ ครูผู้สอนอาจจะต้องใช้รูปแบบมากกว่าหนึ่งรูปแบบมาผสม

ทิตินา แคมมณี. (2552). ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง ได้แก้จัดกิจกรรมสร้างประสบการณ์ และการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เหมาะสมกับผู้เรียน จะเกิดประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนจะได้รับ การเน้นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ได้แสดงออก มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มตัว และใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ หลายรูปแบบ จะเป็นการนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้อย่างแท้จริง

แนวคิดทฤษฎีในการสร้างความพึงพอใจซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเกิดมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ การตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลตาม ซึ่งความต้องการของคนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความพึงพอใจในแต่ละโอกาสจึงยากที่จะกำหนดลงไปตายตัวได้ (กิติมา ปรีดีดิถ, 2549 : 321) ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จในด้านต่างๆ การจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถวัดได้โดยทางอ้อมด้วยการแสดงความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นและการแสดงความคิดเห็นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจได้ (อรรถพร กงวิไล, 2546 : 29)

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
วิธีสอนแบบใฝ่รู้ (Active Learning)	พฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจในการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2559
กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2559 ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย จำนวน 32 คน
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย
แผนการสอนวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย เรื่องวรรณยุกต์ จำนวน 2 แผน ใช้การจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 2 แผน ระยะเวลาการดำเนินการทดลอง 6 ชั่วโมง
แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 21 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ จำนวน 26 ข้อ ลักษณะเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และชนิดเขียนตามคำบอก 10 ข้อ ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.1 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปใช้กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ที่เคยผ่านการเรียนวิชาลักษณะภาษาไทยมาแล้ว จำนวน 30 คน และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อคำนวณหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก เลือกเอาข้อที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.24-0.82 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.31-0.95 แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.78
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้
ทดสอบก่อนเรียน
ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอน
ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทดสอบหลังเรียน

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการสอนโดยจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (บุญชม ศรีสะอาด : 2545)

สถิติพื้นฐาน ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

หาค่าความยากง่าย (Difficulty)

หาอำนาจจำแนก (Discrimination)

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ, แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้, และแบบสอบถามความพึงพอใจ ใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค

ผลการวิจัย (Results)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย แยกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย

ตารางที่ 1 แสดงผลวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา2104101 ลักษณะภาษาไทย

ข้อ	รายงาน	\bar{x}	S.D	แปลความ
	ด้านการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.29	.43	มาก
1	มีโอกาใช้ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับการเรียนในห้องเรียน	4.22	.66	มาก
2	มีโอกาปฏิบัติและเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย	4.16	.57	มาก
3	มีโอกาแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย	4.28	.52	มาก
4	มีโอกาฝึกคิดอย่างหลากหลาย	3.97	.54	มาก
5	มีโอกาค้นหาคำตอบด้วยตนเอง	4.16	.57	มาก
6	ได้ฝึกค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง	4.38	.66	มาก
7	ได้ฝึกการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.31	.64	มาก
8	ได้รับข้อมูล ความรู้อย่างเป็นระบบและเพียงพอ	4.25	.67	มาก
9	ได้มีโอกาสดู/วางแผนนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	4.28	.68	มาก
10	เต็มใจที่จะเผยแพร่สิ่งที่ตนมีหรือรู้	4.44	.56	มาก
11	เต็มใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง	4.56	.70	มากที่สุด
12	มีโอกาทำกิจกรรมตามความสนใจอย่างมีความสุข	4.47	.67	มาก
13	มีโอกาทำกิจกรรมตามความสามารถอย่างมีความสุข	4.38	.61	มาก
14	มีโอกาฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน	4.38	.61	มาก
15	สนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง	4.25	.62	มาก
	ด้านกระบวนการเรียนรู้	4.33	.35	มาก
16	ร่วมกิจกรรมในการเรียนทุกกิจกรรม	4.19	.56	มาก
17	ทำงานทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย	4.63	.49	มากที่สุด
18	มีโอกาแสดงความคิดเห็น/ซักถามในชั้นเรียน	4.31	.64	มาก
19	มีโอกาสนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.47	.51	มาก
20	มีโอกาสดูตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.22	.61	มาก
21	มีโอกาสนลงมือทำ/คิด ในระหว่างเรียน	4.12	.61	มาก
22	ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเอาใจใส่ช่วยเหลือกันเสมอ	4.50	.62	มาก
23	รับผิดชอบงานของตนเองเป็นอย่างดี	4.34	.48	มาก
24	ทำงานด้วยความสนุกสนานและเต็มใจ	4.44	.50	มาก
25	แนะนำวิธีการทำงานและช่วยเหลือผู้อื่นตามสมควร	4.19	.53	มาก
26	เข้าเรียนเป็นประจำและทันเวลา	4.19	.78	มาก
รวม		4.31	.36	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงว่านักศึกษาหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา2104101 ลักษณะภาษาไทย มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ในด้านการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ เต็มใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย 4.56 มี

โอกาสทำกิจกรรมตามความสนใจอย่างมีความสุข ค่าเฉลี่ย 4.47 และ เต็มใจที่จะเผยแพร่สิ่งที่ตนมีหรือรู้ ค่าเฉลี่ย 4.44 ส่วนด้านกระบวนการเรียนรู้ 3 ลำดับแรกคือ ทำงานทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 4.63 ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเอาใจใส่ช่วยเหลือกันเสมอ ค่าเฉลี่ย 4.50 และมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 4.47

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย

การทดสอบ	N	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	Sig
ก่อนเรียน	32	23.68	1.01	
หลังเรียน	32	32.84	.67	.01

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 23.68 หลังเรียนเท่ากับ 32.84

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย

ที่	รายการข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	รู้จักตัวเอง และยอมรับความหลากหลายมากขึ้น เข้าใจสังคมมากขึ้น	4.09	.47	มาก
2	มีความพึงพอใจในการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning)	4.16	.51	มาก
3	มีความขยันและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก	4.13	.61	มาก
4	มีความสุขที่ได้เรียนแบบนี้	4.03	.64	มาก
5	เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้	4.16	.68	มาก
6	ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง	4.09	.64	มาก
7	เป็นการเรียนที่สามารถเลือกความรู้ด้วยตนเองและคัดกรองความรู้ที่ได้มา	4.16	.68	มาก
8	ภูมิใจที่ได้มีโอกาสสร้างองค์ความรู้ใหม่	4.16	.68	มาก
9	ทำให้กล้าคิดกล้าตัดสินใจด้วยตัวเอง	4.22	.55	มาก
10	มีทักษะการสร้างความรู้	4.28	.63	มาก
11	เป็นการเรียนที่มีโอกาสกำหนดจุดมุ่งหมายได้เอง	4.41	.61	มาก
12	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.09	.47	มาก
13	อยากให้มีกิจกรรมการเรียนเช่นนี้	4.28	.63	มาก
14	ได้มีบทบาทในการเรียนมากกว่าเดิม	4.31	.64	มาก
15	เป็นการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน	4.25	.57	มาก
16	มีโอกาสดำเนินการและแสดงความคิดเห็น	4.16	.72	มาก
17	อาจารย์ช่วยแนะนำและตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน	4.47	.62	มาก
18	พัฒนาการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียนมากขึ้น	4.38	.55	มาก
19	เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในปัจจุบัน	4.22	.70	มาก
20	เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาความรู้ได้ดีที่สุด	4.28	.58	มาก
21	การส่งเสริมให้ผู้เรียนกระจำในความรู้ ที่ได้ซักถาม ประเมินความรู้	4.13	.66	มาก
	รวม	4.23	.40	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักศึกษาหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย มีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ในด้านความพึงพอใจในการเรียน คือ อาจารย์ช่วยแนะนำและตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย 4.47 เป็นการเรียนที่มีโอกาสกำหนดจุดมุ่งหมายได้เอง ค่าเฉลี่ย 4.41 และพัฒนาการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียนมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.38

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย เรื่องวรรณยุกต์ มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ในระดับมาก เต็มใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง มีโอกาสทำกิจกรรมตามความสนใจอย่างมีความสุข และเต็มใจที่จะเผยแพร่สิ่งที่ตนมีหรือรู้ ส่วนด้านกระบวนการเรียนรู้ ทำงานทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเอาใจใส่ช่วยเหลือกันเสมอ และมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน เป็นพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา เป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณีฐฐุณี ทรัพย์อุปถัมภ์ (2553) เรื่อง "การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (active learning) ที่มีผลต่อการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (0021311) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี" ซึ่งพบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย เรื่องวรรณยุกต์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 23.68 หลังเรียนเท่ากับ 32.84 แสดงให้เห็นว่าวิธีสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา นักศึกษาเรียนรู้อย่างเข้าใจ จากกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ พิรพัฒน์ คำเกิด (2557) เรื่อง “ผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ ด้วยเทคนิคการคิดเดี่ยว คิดคู่ ร่วมกันคิด เทคนิคแบบต่อภาพ และการใช้แผนผังทางปัญญาที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาฟิสิกส์วิศวกรรม 1 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์” ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา 2104101 ลักษณะภาษาไทย เรื่องวรรณยุกต์ มีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ในด้านความพึงพอใจในการเรียน คือ อาจารย์ช่วยแนะนำและตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน เป็นการเรียนที่มีโอกาสกำหนดจุดมุ่งหมายได้เอง และพัฒนาการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียนมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ชมสุภัค ครุฑกะ (2555) เรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองใน กระบวนวิชาปฏิบัติการจัดการความรู้ (HRD 4209) ต่อความสามารถในการจัดการความรู้ และความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้จากประสบการณ์ของผู้สอน ซึ่งสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเป็นระยะเวลา นาน พบปัญหาการอ่านการเขียน เรื่องวรรณยุกต์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเสมอมา การใช้วิธีสอนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการแก้ปัญหาที่ตรงกับ ปัญหาของนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่ไม่มีวรรณยุกต์ เป็นเครื่องจำแนกความหมายของคำ ลักษณะวรรณยุกต์ในภาษาไทยมีทั้งวรรณยุกต์ระดับและเปลี่ยนระดับ นักศึกษาบางคนแยกเสียงวรรณยุกต์ไม่ออก เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วย เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยจึงพบว่าความพึงพอใจของการเรียนการสอน อยู่ในระดับที่ นักศึกษาพึงพอใจมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันเนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอน อยู่ในระดับ ดี นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องวรรณยุกต์และการผันคำดีขึ้น มีความระมัดระวัง ในการพูดการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ และเห็นความสำคัญในการพูดการเขียนมากขึ้น มีความมั่นใจที่ จะเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทยสอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรครุศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

1. ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1.1 ในการนำผลการวิจัยไปใช้กับรายวิชาที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยไปแล้ว ผู้ใช้ควรศึกษา แผนการสอนให้ละเอียดก่อนทำการสอน นอกจากนั้นควรทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเล็ก 3-5 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการใช้ภาษาและจับเวลาในการทำข้อสอบ

1.2 จากผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจใน การเรียนอยู่ในระดับมาก จึงสมควรนำวิธีการสอนแบบใฝ่รู้ ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอนในเรื่องอื่น ๆ หรือวิชาอื่นต่อไปก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนใน ระดับอุดมศึกษา

1.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ได้มาจากการวิจัย ของผู้สอน สมควรนำไปวิเคราะห์หาค่าความ ยากง่าย ความเชื่อมั่น และจัดทำเป็นคลังข้อสอบของสาขาวิชาต่อไป สำหรับหลักสูตร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีใฝ่รู้ (Active Learning) ทั้งรายวิชา โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย เหมาะสมกับลักษณะวิชาและบริบทของนักศึกษา

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยและพัฒนาการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6 (2553). **มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- กิติมา ปรีดีดีล. (2549). **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์.
- ทศณา เขมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนสิทธิ์ คณธา. (2552). รายงานการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง “การศึกษาการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ที่ลงเรียนในรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไทย”. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ราชภัฏยะลา, มหาวิทยาลัย. (2554). **หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี สาขาวิชาภาษาไทย หลักสูตรปรับปรุง 2554**. ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). **การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนแบบร่วมมือและเรียนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศักดา ไวกิจภิญโญ. (2548). **สอนอย่างไรให้ Active Learning**. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้ การสอน. 2: 12-15.
- สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุภา วัชรสุขุม. (2555). **ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนนักศึกษาไทยเชื้อสายมลายูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**. ยะลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อรรถพร กงวิไล. (2545). **งานวิจัยเรื่องความเข้าใจทัศนคติของมวลชนในการเปิดรับรายงานผลการสำรวจประชามติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. มหาวิทยาลัยเซนจอร์น.
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์**
- ชมสุภัค ครุฑทะ. (2555). ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองในกระบวนการปฏิบัติการจัดการความรู้ (HRD 4209) ต่อความสามารถในการจัดการความรู้และความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย. ออนไลน์ http://www3.ru.ac.th/KM-Research/index.php/km/index?KmModel_sort=hit.desc&KmModel_page=2 สืบค้นเมื่อวันที่ (1 มิถุนายน 2559).
- ณัฐภาณุ ทรัพย์อุบลรัตน์. (2553). **การจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (0021311) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี**. ออนไลน์ <http://www.social.rbru.ac.th/pageNew/index.php?p=research53> สืบค้นเมื่อวันที่ (1 กรกฎาคม 2559)

ธนิต สุวรรณเจริญ. (ม.ป.ป.) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. ออนไลน์.

<http://www.gotoknow.org/posts/20790> สืบค้นเมื่อวันที่ (1 กรกฎาคม 2559).

พีรพัฒน์ คำเกิด. (2557). ผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ด้วยเทคนิคการคิดเดี่ยว คิดคู่ ร่วมกันคิด เทคนิคแบบต่อภาพ และการใช้แผนผังทางปัญญา ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาฟิสิกส์วิศวกรรม 1 ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. ออนไลน์

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/JSTNSRU/article/view/42206> สืบค้นเมื่อวันที่ (1 กรกฎาคม 2559)

Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives. New York: Addison Wesley Longman. อ้างถึงใน ออนไลน์
<http://wiwatmee.blogspot.com/2012/09/blooms-revised-taxonomy-in-2001.html>
สืบค้นเมื่อ วันที่ (1 มิถุนายน 2559).